

KDYŽ DĚLÁ PODLAHY

PREZIDENT CECHU PODLAHÁŘŮ ČR JOSEF VOBORNÍK,
MŮŽE SE PŘIHODIT LEDACOS, I PROPOJENÍ ZAKÁZKY
S WORKSHOPEM KE SPOKOJENOSTI VŠECH ZÚČASTNĚNÝCH

Byl jsem osloven, zda bych se mohl přijet podívat na staré parkety v rodinném domě a posoudit, zda by s nimi šlo něco dělat. Tehdy jsem ještě netušil, co vše se kolem nich bude točit, a to doslova.

Byla to nádherná vila v Podkrkonoší, ze třicátých let a se zajímavou historií. Na to, čím vším si prošla a kdo všechno se v ní vystřídal, nevypadala ona ani podlaha na první pohled zle. Vila má dvě patra, která propojuje pěkné dřevěné schodiště; i to projde rekonstrukcí. S podlahami jsme začali od vrchu dolů. V podkroví díky rekonstrukci vznikla koupelna a dva pokoje, kam jsme na vyrovnaný podklad Fermacell položili dřevěné prkna Boen s olejovou úpravou. Na chodbě zůstaly původní půdovky, které jsme očistili, obrousili a napustili matnou impregnací Weiss.

Po důkladnější prohlídce dřevěných vlysů v přízemí a v prvním patře jsem zjistil, že stav odpovídá stáří a letům používání. Místy byly vidět neodborné

opravy, otočení směru pokládky, různé vysprávký a chybějící vlysy byly nahrazeny betonem. Někde se posunovaly dveře, a tam chyběly vlysy úplně. Vše bylo potřeba opravit. Povrchová úprava na podlaze i schodišti byl rozpouštědlový lak. Nový požadavek zněl přírodní olej.

To zas bude práce dát vše dohromady a opravit, říkal jsem si, ale to je přece právě naše řemeslo – udělat z toho pěknou a funkční podlahu. Dali jsme se do díla. Začali jsme špatná místa rozebírat, opravovat podklad, vyměňovat poškozené vlysy, doplňovat chybějící, vysekávat beton a vše dávat dohromady. Dost nám pomohl fakt, že jsme měli k dispozici několik původních vlysů z místností, kde se dělaly koupelny.

Čtyři dny, dvanáct hodin denně, jsme jen rozebírali, čistili vlysy, připravovali podklad. Vypadalo to, že práce nebere konce. Následující tři dny jsme formátovali vlysy na svá místa. Další den se vše přitlouklo a něco lepilo. Součástí oprav bylo napojení vlysů na dřevěné schodiště, kde byly výškové rozdíly a kovová lišta. Vše se rozebralo, udělalo do jedné roviny a přechod se vyřešil korkovou dilatací v jedné rovině. Jen na tomto detailu jsem pracoval téměř další dva dny. Někdy si říkám, že opravy pak vyjdou jako celá nová podlaha. Možná ano, ale toho starého ducha, tu patinu dřeva ze třicátých let, ten pocit, že chodíte po tak starém dřevě, prostě nenahradíte. Práce a výsledek za to stojí.

Když už jsme měli vše hotové a začali brousit a lakovat první místnosti, zrodil se nápad. Příběh vily je zajímavý, z nejhoršího jsme venku, vše je opraveno, můžeme si z fotek a videí udělat referenci a plácnout se po zádech, jak to je pěkně udělané. Chtělo by to něčím oživit. A jak už jsem v minulosti několikrát udělal, pozval jsem na tu pověstnou třešničku na dortu vybrané kolegy z Cechu podlahářů ČR, co buď začínají s broušením dřevěných podlah, anebo i ty, co to dělají opravdu dlouho a dobře. Dojel i jeden učeň z podlahářské školy v Brně. Pracovní akce trvala den a každý měl vybrousit 25 m² vlysů, rozdělena byla na dvě etapy. V té první dojeli tři podlaháři a jeden učeň a po vystěhování zbylých místností dojeli další tři podlaháři a jeden pomocník.

Než se mohlo začít, proběhla debata a kontrola strojů a vybavení, které si každý přivezl s sebou. I to je vlastně na takových akcích fajn, a proto je dělám, že si můžeme vyzkoušet spoustu vercajku, předat zkušenosti a zároveň vidět výsledky práce. Je to super, když spolu podlaháři dokáží takto spolupracovat. Jeden se může naučit od druhého. Zároveň bylo vidět, jak někdo to má opravdu v ruce a jede jak dobře namazaný stroj, jiný pracuje pomaleji, okoukává a učí se, co a jak. Na výsledku práce pak mé oko vidělo rozdíly v provedení díla. Dá se říci, že rukopis provedení je znát. Ale o tom to celé také je, že zjistíte, jak kdo na tom je. Je znát, kdo něco takového dělá často, kdo občas, kdo začíná, a já ty rozdíly prostě vidím. Běžné oko někoho, kdo neví, jak se kam podívat, co hledat a jak, rozdíl nepostřehne. Vybroušené dubové vlysy se nakonec vykartáčovaly, čímž dostaly nádhernou patinu, kterou ještě vyzdvihl olej Eukula.

Přestože se brousilo do pozdních večerních hodin, stihli jsme i plánovanou společnou večeři v řecké restauraci. Tam bylo dost času si popovídat o tom našem podlahářském řemesle. Finální olejování jsem nechal na druhý den. Někteří museli ještě ten den odjet, jiní brzy ráno. Následující dny jsme s kolegou dokončili finální povrchovou úpravu olejem Eukula Hardwax Oil ve dvou vrstvách a podlahu zalištovali. Dílo dokončeno, předáno s návodem, jak se o dřevěnou podlahu starat a jaké používat čisticí prostředky, které jsme také na místě činu zanechali.

A KDO SE MNOU NA RENOVACI PODLAH SPOLUPRACOVAL?

Petr Kozák z Brusnice. Ten jediný v cechu zatím není, byla to jeho premiéra, nikdy parkety nerozebíral, neopravoval, nepasoval do sebe, proto i měl opravdový respekt hlavně z pily. Ale přistoupil k tomu zodpovědně a vydržel se mnou až do konce. Opravdu jsme si to odmakali. To nejtěžší, nejhorší a nejspínavější je dát staré podklady a parkety dohromady. Broušení a olejování už je třešnička na dortu. Ale nechci být hladový, a proto se o tu třešničku rád s kolegy rozdělím. To je jedna z věcí, co mě na práci baví, propojovat lidi a posouvat je dál.

Pozvat vybrané podlaháře z Cechu podlahářů ČR, kteří umí dobře brousit dřevěné podlahy, a k nim jednoho dva, kteří začínají. To je ideální sestava, aby se řemeslo posouvalo dál.

Mezi ty, co brousí dobře už několik desítek let, patří určitě **Tomáš Voborník**. Shoda příjmení není náhoda, je to můj mladší bratr z Chebu z rodinné podlahářské firmy, kterou založil náš táta. Je podlahář od roku 1971.

Vojta Vavříčka je šikovný podlahář, co má nejraději dřevo, ale zvládne většinu podlahovin. Je z Kutné Hory, ale přijede kamkoliv a odvede dobrou práci.

Tomáš Freund je mladší podlahář a pracuje nejkratší dobu. U něj je vidět, že není důležité, jak dlouho co kdo dělá, ale jak to dělá. Někdo se chlubí 20letou praxí, a přitom je to parodie na řemeslo, jiný ho dělá 10 let i méně a umí. Tomáš se často pohybuje mezi Brnem a Prahou. Dojel za námi, vybrousil a vykartáčoval společně s Tomášem Voborníkem parkety v jedné místnosti.

Zdeněk Uhlíř má renovace dřevěných podlah v malíku, nejčastěji působí ve Středočeském kraji, ale zajede kamkoliv. S sebou přivezl i pomocníka a společně vybrousili a vykartáčovali opravdu excelentně také jednu místnost. Jsem rád, že jsem ho do týmu vybral.

Richard Novák za námi přijel z Břeclavi. Měl s sebou pomocníka, učně druhého ročníku podlahářské školy Brno-Jílová **Tomáše Šrámka**, který chodí na praxi do firmy Podlahářství Podluží. Pokud Tomáš u řemesla vydrží, má před sebou hodně dobré práce, která ho slušně uživí. Richardovi díky za to, že se mu věnuje a předává své zkušenosti.

A ještě tam byl skokan v broušení parket **Petr Faktor** ze Dvora Králové nad Labem, který umí perfektně pokládat přírodní linolea, těžko byste v okolí východních Čech hledali lepšího. Teď se pouští i do dřeva, proto si nedávno koupil set brusky na dřevěné podlahy s cílem naučit se dělat renovace. Proto tam byl s námi okoukat, co jak se dělá, a načerpat zkušeností. Vybrousil a vykartáčoval také jednu místnost.

JAK TO VIDĚLI PODLAHÁŘI

Jaký je pohled Zdeňka Uhlíře, podlaháře z Prahy

Jelikož jsem členem Cechu podlahářů ČR a mám rád výzvy, tak v momentě, kdy mi zavolal Pepa Voborník, prezident cechu, a nabídl mi spolupráci na této akci, neváhal jsem ani minutu. V podstatě tyhle společné akce mám rád, nejenomže vidíte kluky, se kterými se znáte, i když většinou jste každý z jiného konce republiky, ale mají i profesní přínos, protože vždy s sebou někdo přiveze nějakou novou technologii nebo znalosti, které můžete použít nějakým způsobem i u sebe. Tím byla bezesporu i tato akce, kde jsem si mohl vyzkoušet kartáčovací výměnné nástavce na TRIVODisc, kdy tento nástroj pošle finální povrchovou úpravu zase o level výš, a ještě k tomu v kombinaci s olejem Eukula, který mě naprosto nadchnul. Je to prostě pecka. Budu se těšit na další zajímavé spolupráce.

Byl tam se mnou také podlahář Tomáš Voborník z Chebu

Jsou pracovní pozvání a zakázky, které se velmi těžko odmítají. Jednou z nich byla i vila v Trutnově, kde proběhly renovace dřevěných podlah. Je to skvělý koncert, když máte dobrého dirigenta a hraje na skvělé stroje po boku výborných multiinstrumentalistů. Děkuji kolegům podlahářům za další „školu hrou“ a těším se na další setkání nejen na podlahách. Zde měl zákazník šťastnou ruku při výběru řemeslníků pro celou rekonstrukci domu, což bylo vidět. Sám zákazník už výběrem ne/schopného dodavatele rozhoduje o ne/vzniku možných škod a komplikací, které se mnohdy objeví ještě před dokončením díla, nebo o něco málo později. Přitom nejde o nějaké náhody, smůly, začarované kruhy a bludné kořeny. Náповěda je jednoduchá: zedníkům svěťte zdi, tesařům krovy a podlahy ne kdekomu, kdo řekne, že je udělá, ale... ano, prověřeným podlahářům.

A protože jsme byli ve východních Čechách, pozval jsem na broušení kolegu podlaháře Petra Faktora ze Dvora Králové nad Labem

Jsem rád, že jsem se mohl zúčastnit broušení dubových vlysů v prvorepublikové vile. Bylo zajímavé a podnětné vidět, jakým způsobem přistupují k této práci kolegové z cechu. Došlo na vzájemnou výměnu zkušeností při používání různých technik broušení, brusiva a aplikaci strojového vybavení pro finální dobroušení-kartáčování. Renovace dřevěných podlah (za mě osobně samostatný řemeslný obor) je technicky, ale i fyzicky velmi náročná práce. Jen dostat brusky vážící mezi 70 a 90 kg často například i do čtvrtého patra umí dát zabrat, a kdo si to někdy nevyzkoušel, netuší, že i podlahářina může být pěkná dřina. Za pásovou brusku jste pak za jeden den v jedné místnosti schopni nachodit klidně i 10 km. Přesto vše bylo skvělé vidět, že se dokáže sejít parta podlahářů z různých koutů republiky, kteří si vzájemně předávají své know-how a dovedou táhnout za jeden provaz, když se najde někdo, kdo to umí propojit.

Přijel za námi i podlahář z Břeclavi Riša Novák

Zabývám se prodejem a pokládkou podlahových krytin. Stěžejní jsou pro nás dřevěné a korkové podlahy, dá se říct ty přírodní, renovace podlah, kdy se dá kouzlit při povrchových úpravách a broušení, poradenství při výběru podlah, doporučení podlahové krytiny a profesionální příprava podkladu, což je alfa & omega našeho řemesla.

Ke každé zakázce přistupujeme individuálně a vždy preferujeme kvalitu práce a taky námi dodávaných materiálů. Je úplně jedno, jestli se realizuje malá či velká zakázka, každý zákazník si zaslouží za své peníze vždy jen to nejlepší, dbáme na detaily. Podlahy děláme s láskou k našemu krásnému řemeslu. Podlaha pro nás nekončí předáním a zaplacením faktury, vždy

doporučíme, jak se o ni starat, doplňky na podlahy, čisticí prostředky. Samozřejmě je i pozáruční servis. Je velkou výhodou, když se realizuje určité dílo, kde se sejdou členové cechu: navzájem si vyměníme poznatky, stále je co zlepšovat. Spolupracujeme taky s učilištěm v Brně, kdy si na individuální praxi bereme učně v oboru podlahář. Vychovávat budoucí řemeslníky již je a bude nutností, aby řemesla nezankla a zákazníci za své peníze dostali opravdu profesionálně zhotovené dílo na té nejvyšší úrovni.

Také jsem pozval mladého podlaháře Tomáše Freunda. Moc toho nenamluví, zato práce mu jde od ruky. Říká, že miluje dřevo, dřevěné podlahy a je rád, že se tímhle koníčkem může živit.

Dále říká, že má rád kvalitu a zákazníky, kteří ji po řemeslnících vyžadují. Zároveň jsou ochotní pěknou práci ohodnotit a zaplatit.

Děkuju Pepovi a ostatním, že jsme se mohli společně potkat na stejném projektu a vyměnit zkušenosti, neboť pokud chce být člověk mistr ve svém oboru, je potřeba se neustále učit a mít kolem sebe stejně naladěné lidi.

Pozvání přijal i podlahář Vojta Vavříčka

Renovace parket ve vile byla, řekněme, spíše zábava než práce... Když se na takové akci sejdou podlaháři z celé republiky, je fajn se dívat, jak má každý jiné návyky. Jeden brousí zprava, druhý zleva a třetí křičí, že máte začít na druhé straně. Přitom všem jde o jedno, aby parkety mohly žít svůj další příběh. Jsem rád, že mohu být součástí Cechu podlahářů ČR. Společně absolvujeme různá školení a kurzy, navštěvujeme výrobce a dostáváme takové informace, které nás posouvají dál. Z některých členů se stali kamarádi i s rodinami a o tom to řemeslo dneska také je.

JIRÍ KUDRNA, VICEPREZIDENT CECHU PODLAHÁŘŮ ČR A JEDNATEL FIRMY FLOORCOLOR

Když nás Josef Voborník oslovil s touto zakázkou, nebyla to jen klasická poptávka ve smyslu „mám zakázku, doporučte mi na ni nějaký produkt“. Začal se rozvíjet příběh o spolupráci několika parketářských firem a řemeslníků, kteří se na této zakázce budou podílet. Budou vzájemně spolupracovat, vyměňovat si zkušenosti, půjčovat si navzájem různé typy parketářského nářadí, brusek, strojů a nástrojů, aby poté ve finále mohli vyhodnotit, se kterou bruskou se jim nejlépe pracuje, jaký pracovní postup je pro tu kterou operaci nejlepší, a samozřejmě to, co nejvíc zajímalo nás – jak se jim pracuje s naším tvrdým voskovým olejem **eukula hardwax oil+**.

Proč byla zvolena právě tato povrchová úprava dřevěných podlah?

Tvrdý voskový olej **eukula hardwax oil+** vytvrzený tvrdidlem euku master FS je ideální volbou všude tam, kde zákazník nepreferuje klasické lakování

a zároveň čeká snadnou a jednoduchou údržbu. **eukula hardwax oil+** je vrstvtvorný olej na bázi rostlinných olejů. Koncipovaný pro přirozený vzhled povrchu dřeva a snadnou údržbu. Má zvýšenou odolnost vůči vodě. Po zaschnutí dostává dřevo přirozeně matný vzhled. Olej má velmi dobrou vsakovací schopnost do dřeviny a může být použit také na ty exotické. Zvýrazňuje strukturu dřeva a povrchu dává teplý barevný tón. Olej je použitelný i pro silné objektové zatížení.

Tvrdý voskový olej **eukula®** je zároveň úsporný, spotřeba na dva nátěry je cca 100 ml. Aplikuje se jednoduše olejovacím válečkem stejnou technikou jako při lakování parket. Olej rychle schne, má silnou plnivost, teplý barevný tón, je krásný na dotek i krásně vypadá. Výborně se vsakuje do povrchu a tvoří elastický film. Je velmi odolný proti otěru i proti skvrnám. Tvrdý voskový olej tvoří společně se speciálními přísadami stavebnicový systém, díky kterému je možné zvýšit protiskluz na R10 nebo jej upravit do přirozeného vzhledu surového dřeva. Olej je vhodný také jako povrchová úprava dětských hraček dle EN 71, část 3. Je testován dle DIN 53160 na odolnost proti slinám a potu. Splňuje požadavky dle BGR181, DIN 51130 svojí protiskluznou třídou R9.

Parketářské kolegy jsme byli na této zakázce navštívit, popovídali jsme si o všem možném a musíme jim za příkladnou práci poděkovat. Jsme rádi, že jsme mohli k této zakázce přispět jako dodavatel povrchové úpravy, a těšíme se s touto partou na další zajímavé zakázky.

JAK VIDĚL NAŠI SPOLUPRÁCI INVESTOR

Chtěl bych krátce shrnout zkušenost s firmou Videopodlahy.cz Josefa Voborníka. Kontakt a doporučení na ni jsem získal od známého, projektanta interiéru, v rámci přípravy rekonstrukce prvorepublikové vily. V domě je téměř 200 m² původních parketových podlah, navíc k nim přibyla obnova půdní podlahy a pokládka nových podlah v podkroví domu.

Spolupráce proběhla v celém rozsahu takřka ideálně (mohu porovnat s čerstvou zkušeností a peripetemi s domlouváním a následně pracemi dalších zúčastněných profesí), a to jak z pohledu přístupu k zakázce, komunikace, tak i kvality odvedené práce a pro mě možná nejdůležitější skutečnosti – dodržení domluvených termínů.

Díky svým kontaktům si Josef Voborník dokázal pro finální broušení zajistit spolupráci kolegů z Cechu podlahářů ČR a výše uvedenou plochu podlah se povedlo díky předchozí přípravě a nasazení všech zúčastněných dokončit během cca tří dnů! Vše v klidu, slušně, s úsměvem a vysvětlením, co a proč, případně jak by bylo dobré udělat a jak o podlahy pečovat. Tímto bych chtěl chlapům z Cechu podlahářů ČR a Josefu Voborníkovi poděkovat především za hladký průběh realizace.

David Štangler

PEPA VOBORNÍK, PREZIDENT CECHU PODLAHÁŘŮ ČR

Akce tohoto druhu nebyla první a zdaleka ani poslední. Jsem přesvědčen o tom, že takové spolupráce mají smysl. Kde jinde mají podlaháři získat praktické zkušenosti a informace než od kolegů, kteří vědí, co dělají, a nebojí se to předat dál. Ne každý se o své zkušenosti rád dělí, na to už musí být člověk myšlením někde jinde.

Pepa Voborník
www.videopodlahy.cz